

Na kratko o izpiti

Univerzitetna predavanja, izpiti, zapiski, novi sošolci, zabave ter druge študentske izkušnje so za mnoge dijake realnost, ki jih čaka v prihodnjih letih. Veliko se jih še odloča, kam naj gredo: Slovenija, Italija ali tujina? Študij humanistike ali naravoslovja? Pri @Direktu smo se zato ta teden odločili, da vam pojasnimo nekaj zadev in primerjamo študijsko realnost v Sloveniji in Italiji, predvsem z vidika opravljanja izpitov.

ŠTUDIJ V SLOVENIJI

Situacija z izpiti v Sloveniji je za novo-pečene študente, posebno če ti prihajajo iz tujine, dokaj zapletena. Tudi v Sloveniji pri opravljanju študijskih obveznosti zbirajo kreditne točke ali točke ECTS, katerih število je odvisno od težavnosti predmeta in fakultete, na kateri se predmet izvaja. Predmet lahko opravimo s klasičnim izpitom, ki ga fakulteta razpiše v treh izpitnih obdobjih (zimskem, poletnem in jesenskem), ta predvideva ustna vprašanja iz snovi celotnega semestra, pisni kolokvij ali izpit, ki je razdeljen na dva ali več delov, obstaja pa tudi kombinacija sprotnega kolokvija med letom in končnega izpita. Imamo pa še možnost opravljanja predmeta s seminarsko nalogo. V tem primeru lahko študent obveznost opravi tako, da napiše daljše strokovno oziroma znanstveno razpravo na temo, povezano s predmetom. Na izpit se lahko študentje prijavijo največ trikrat, 4. in 5. opravljanje pa morajo plačati in ga polagajo pred posebno komisijo. Na izpit pa se po navadi prijavijo ali odjavijo na spletni platformi fakultete, za kar so tudi predvideni časovni roki, ki so razli-

čni na posameznih univerzah ali fakultetah. Ocenjevalna lestvica sega od 1 do 10, pri čemer je 6 prva pozitivna, 10 pa odlična ocena. Na prvi pogled se morda res zdi nekoliko zapleteno, a ne skrbite, še zdaleč ni tako hudo. Če se boste odločili za študij v Sloveniji, vam bo prav kmalu jasno vse, kar boste morali vedeti o študiju.

ŠTUDIJ V ITALIJI

Če primerjamo slovenski sistem z italijanskim, bomo opazili precej razlik. Podobno kot v Sloveniji vsak izpit šteje od tri do dvanajst kreditnih točk, odvisno od njegove zahtevnosti stopnje. Na italijanskih univerzah študentje nimajo možnosti opravljanja izpita v obliki kolokvija ali seminarske naloge,

temveč le v klasični obliki, ki zahteva pisni in včasih tudi ustni del. Tako se sicer nabere več snovi, a sprotno učenje v teh primerih se dobro poplača. Študentje lahko izpite opravijo v treh izpitnih obdobjih: zimskem, poletnem in jesenskem. Po navadi se izpitni roki začnejo po koncu predavanj. Študent ima zato kar tri mesece, da se pripravi na čim boljši način. Nekateri profesorji se lahko odločijo, da izpite razpišejo zunaj izpitnega obdobja. V tem primeru se lahko študent odloči, da bo izpit opravil prej, zato bo zanj prišla v poštev manjša količina snovi. To možnost lahko izkoristijo le tisti, ki redno obiskujejo predavanja. Na ocenjevalni lestvici si ocene sledijo od osemnajst do trideset. V nekaterih primerih je lahko najnižja ocena nižja od osemnajst, to velja predvsem za težje predmete, ki zahtevajo več priprave. Tudi na italijanskih univerzah se lahko študentje prijavijo na izpite preko spletne platforme fakultete. Te lahko opravljajo tolikokrat, kot želijo, in če niso zadovoljni z oceno, jo lahko popravljajo. Kljub različnim načinom preverjanja so univerzitetni sistemi, bodisi slovenski bodisi italijanski ali tudi katerikoli drug sistem močni in učinkoviti. Skok z višje šole na univerzo vedno vzbudi nekaj strahu. A nič zato. Izberite, kar vas najbolj navdušuje in skočite.

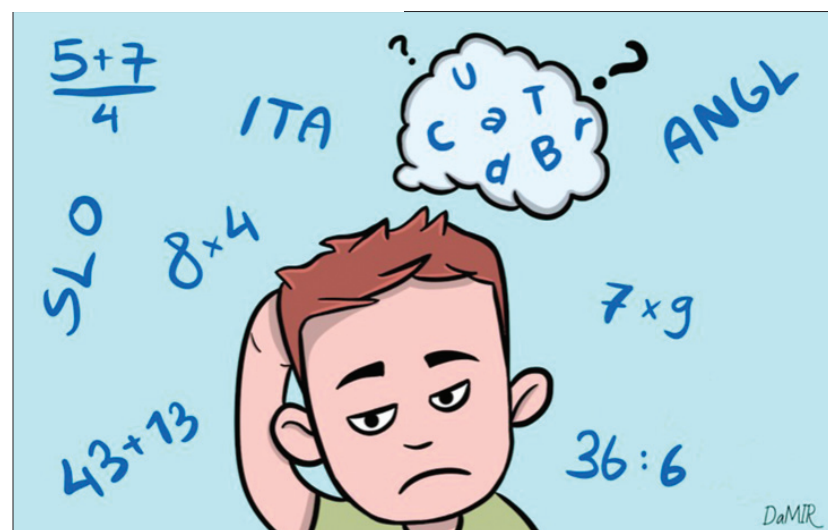

Univerza prijazna do študentov s specifičnimi učnimi težavami! (Vsaj sodeč po zakonodaji!)

Kot lahko razberete iz sosednjega članka, prehod srednješolskega na univerzitetni študij od človeka zahteva, da si pošteno zaviha rokave in da se s še večjim zanosom posveti učenju, torej bedenju nad knjigami. Pri tem doživljajo največje težave dijaki oz. študentje s specifičnimi učnimi težavami (t. i. SUT) oz. s primanjkljajem znanja na določenih področjih. Te se sicer pokažejo z zaostankom v zgodnjem razvoju otroka, v težavah s pozornostjo, koordinacijo, komunikacijo, pri branju, pisanju, računanju itd. Zanje je značilno, da vplivajo na učnečvo sposobnost predelovanja, interpretiranja zaznanih informacij, povezovanja informacij, bolj poznane pa so po imenih posameznih težav, to so disleksija, disgrafija, diskalkulija in druge. Obenem pa pozna italijanski zdravstveni sistem tudi učence s posebnimi izobraževalnimi potrebami (»bisogni educativi speciali«, BES), mednje sodijo tudi tujci, ki ne znajo učnega jezika, učenci iz družbeno ranljivih okolij in tisti z različnimi motnjami, ki pa ne

zadevajo težav z usvajanjem učne snovi. Učenci in dijaki s SUT imajo na šolski poti na razpolago različne vrste pomoči. Pri pisanju šolskih nalog imajo na razpolago nekaj minut več ali pa manj vprašanj oz. vaj pri preverjanjih, uporabo računalnikov pri matematičnih vajah oz. snemalnikov pri pouku, da lahko posamežni razlago profesorjev. V našem uredništvu pa smo se vprašali, ali vse to velja tudi za univerzitetni študij. Začnimo pri študiju na italijanskih univerzah. Profesorji posameznih fakultet so dolžni upoštevati motnje študenta, ki je v dokazilo predložil potrdilo o SUT, ki ga je izdala javna zdravstvena organizacija (npr. bolnišnica) ali zavod (npr. podjetja za zdravstvene storitve, zasebni logopedi). Pod temi pogoji ima pravico do uporabe različnih vrst pomoči, recimo do uporabe snemalnika med predavanji, računalnika z nameščenim avtomatskim digitalnim lektorjem, aplikacije za digitalno prebiranje besedila in

druge, odvisno od študentove motnje. Obenem pa si lahko s soglasjem profesorja razdeli izpit na več preizkusov, prosi za skrajšanje izpita ali pa za podaljšanje časa izpita do največ 30 %. V zvezi z opisanimi težavami in študiju v Sloveniji smo se pozanimali na največji slovenski višješolski ustanovi, torej na Univerzi v Ljubljani. Študentje s SUT spadajo v skupino študentov s posebnim statusom, znotraj te skupine pa med študente s posebnimi potrebami. Kot taki imajo možnost različnih prilagoditev študijskega okolja in pedagoškega dela, predvsem kar se tiče načinov preverjanja in ocenjevanja znanja, prisotnosti na predavanjih, seminarjih, vajah in njihovi izvedbi ter prilagoditev študijskega gradiva. Vse to lahko pomeni različne roke, posebne pripomočke, enako kot pri italijanskih kolegi tudi spremstvo pomočnika – bralca, zapisovalca, tolmača, možnost opravljanja delnih izpitov itd. Na papirju seveda vse to drži, toda ali se vse to tudi uresničuje? Z vprašanjem seveda odpiramo novo poglavje, ki pa ga bomo poglobili kdaj drugič!

@direkt_pd

Obišči nas!

